

Wraakzuchtige ex hoort eis van zes jaar

LEEUWARDEN - „Help, help!“ De vrouwenstem die 112 belt, schalt door de rechtszaal. Haar ex, verdacht van poging tot moord, huilt.

Hij ontkent maar hoort zes jaar eisen. Officier van justitie Henk Mous acht bewezen dat de 61-jarige verdachte het huis van zijn ex-vrouw in Sint Annaparochie op 25 juli in brand heeft gestoken. Zo wilde hij haar vermoorden omdat de echtscheiding na een huwelijk van 37 jaar niet liep zoals hij wilde.

Zes minuten en 33 seconden duurt de bandopname van het telefoongesprek dat de vrouw rond half twee 's nachts met 112 voerde. „Ik denk dat mijn ex hier weer aan de deur is. Ze moeten komen hoor.“ Nadat ze wat gegevens heeft verstrekt, breekt ineens de hel los. „Hij heeft de woning in de fik gestoken. Ik kan niet meer naar beneden. De hele muur ligt

eruit.“ Ze ziet vlammen en rook, is volslagen in paniek, totdat de politie haar met een ladder uit haar slaapkamer bevrijdt.

Het is een angstaanjagende opname. De verdachte hoort het huilend aan. „Ik heb het niet gedaan, ik ben er niet geweest.“

De officier van justitie vertrouwt op de herkenning door de vrouw, die zegt dat er geen twijfel mogelijk is. Ze zag hem uit het raam en kent na 37 jaar zijn gestalte en zijn manier van bewegen. Hij wilde haar dood maken, daarvan is ze overtuigd.

Het ondersteunende bewijsmateriaal is miniem maar toch voldoende, vindt de officier. Benzinesporen achter de voordeur komen overeen met de kenmerken van brandstof in een jerrycan van de verdachte.

De aanklager acht hem ook schuldig aan brandstichting in de schuur bij de woning, twee weken eerder. Daar werd een lap bij ge-

Ze zag hem uit het raam en kent na 37 jaar zijn gestalte

bruikt die hij als hondendeken in gebruik zou hebben. Onderzoek van zijn computer wees uit dat de verdachte bij beide branden de avond tevoren de buienradar raadpleegde en de volgende ochtend op zoek ging naar nieuws over branden in de buurt.

De schuur lag vol gereedschap en andere spullen van de verdachte zelf. Nadat hij elders in het dorp was gaan wonen, mocht hij de schuur nog maanden gebrui-

ken. Hij zou zelfs de woning terugkrijgen omdat zij wilde verhuizen. Maar kort voor de branden had zijn ex hem laten weten dat hij de spullen moest weghalen en dat er nieuwe sloten op de schuur zouden komen. „Ze hield zich nooit aan de afspraken“, zegt hij.

Volgens de officier was de man daar zo boos over, dat hij besloot de boel in de fik te steken.

Advocaat Ersen Albayrak noemt de verklaringen van de ex-echtgenote ongeloofwaardig en onbetrouwbaar. Hij signaleert verschillen in haar uitspraken. Bovendien zei ze in haar alarmtelefoontje dat ze dacht dat haar ex aan de deur was. De zekerheid kwam pas in latere verklaringen. Volgens de advocaat heeft de politie te weinig onderzoek gedaan naar mogelijke andere daders. Dat spreekt Mous tegen.

De advocaat stelt dat de aanklacht is gebouwd op suggesties

en insinuaties. De verdachte wordt in het strafdossier neergezet als wraakzuchtig en labiel. Er worden verbanden gelegd met een eerdere woningbrand in Creileroord die hij zou hebben aangestoken voor het verzekeringsgeld, met een molotovcocktail onder de vrachtwagen van een bedrijf waar hij was ontslagen, met het gieten van zuur over struiken en bomen van de burens. Maar suggesties zijn geen bewijzen. De advocaat vraagt vrij-spraak.

Aan psychiatrisch onderzoek weigert de verdachte mee te werken, omdat hij zegt onschuldig te zijn. Hij wil niet voor observatie naar het Pieter Baacentrum, want dat kan leiden tot tbs. Hij heeft liever een lange straf. De officier acht tbs wel geboden, maar kan dat niet eisen zonder nader onderzoek. De rechtbank zou daartoe kunnen besluiten als ze over twee weken uitspraak doet.